

“Que no torni a volar arran de terra!”

Senyor meu Jesús: fes que senti, que secundi de tal manera la teva gràcia, que buidi el meu cor..., perquè l'omplis Tu, el meu Amic, el meu Germà, el meu Rei, el meu Déu, el meu Amor! (Forja, 913)

30 d'abril

Em veig com un pobre ocellet que, acostumat a volar només d'arbre en arbre o, com a màxim, fins al balcó d'un tercer pis..., un dia, en la seva vida, tingué arrencada per arribar

fins al teulat de certa casa modesta,
que no era pas un gratacel...

Però heus aquí que una àguila
arrabassa el nostre ocell -el
confongué amb una cria de la seva
raça-, i, entre les seves garres
poderoses, L'ocellet puja, puja molt
enlaire, per damunt de les
muntanyes de la terra i dels pics de
neu, per damunt dels núvols blancs i
blaus i rosats, més amunt encara,
fins a mirar de front el sol... I llavors
l'àguila, deixant anar l'ocellet, li diu:
apa, vola!...

-Senyor, que no torni a volar arran
de terra!, ¡que estigui sempre il-
luminat pels raigs del Sol diví -Crist-
en l'Eucaristia!, que el meu vol no
s'interrompi fins que no trobi el
repòs del teu Cor! (Forja, 39)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/que-no-
torni-a-volar-arran-de-terra/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/que-no-torni-a-volar-arran-de-terra/)
(04/04/2025)